

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Martensen, Hans Lassen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1862-01-14)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Martensen, Hans Lassen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1862-01-14)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schønbergs Forlag, s. 80. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020022.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Laub til Martensen
Viborg 14. Januar 1862

Kjære Biskop Martensen! Hvad jeg her sender Dem, faaer De kun som et Beviis paa, at De ved enhver Leilighed er i mine Tanker. Og saa Tak for Deres udførlige Udtalelse om Rothes Ethik, hvorved De har udfyldt Savnet af en Samtale, men vel vakt det paany. Foruden det Meget, hvorved jeg har faaet min Betragtningmaade befæstet, maa jeg navnlig takke for, hvad De har sagt om Anlægget i Bogen, hvorpaa jeg ikke var bleven tilstrækkelig opmærksom, og som dog er af saa stor Betydning. Men hvad der allermeest glædede mig, var et Par Ord, hvori De omtaler „Deres Ethik“ paa en Maade, hvoraf jeg maatte slutte, at den dog maa være til som mere end en Tanke, medens De dog heller ikke kunde mene Deres trykte Bog. Naar jeg i mit Ønske om et glædeligt Nytaar for Dem dog ogsaa har Lov til at tænke paa noget Særligt, og, ihvor alvorligt og ærligt end alt Sligt skal henstilles, dog tør lade det gjælde som et virkeligt Ønske (uden hvilket jo ogsaa Henstillingen bliver uden Betydning), saa ligger Intet mig nærmere, end at De maa have Ro (for Betænkninger over Præstegaarde o. dsl.) til at fortsætte dette Arbeide, hvormed jeg troer, at De kan tjene Guds Rige og Christi Kirke bedre, end s. 81 ved at tage Deel i Meget af det Meste af det, som nu tvinges frem i Forgrunden. Hvad vi frem for Alt trænge til, er, mener jeg, netop at faae Tankerne hen i en ganske anden Retning.

Jeg har nu læst 3die Deel af Rothes Ethik. Der er jo vistnok en rig Samling af Bemærkninger og lagttagelser, hvoraf man kan lære Meget; men jeg har dog tillige følt Savnet af de store ledende Tanker, som maatte træde frem overalt. Hvor de kom mig imøde, var det ikke ganske dem, jeg søgte. — Hvad der for Tiden beskjæftiger mig i mine rolige Timer, er Julius Müllers „von der Sünde,“ som jeg ligeledes har faaet opspurgt (at kjøbe Bøger har jeg i længere Tid maattet opgive). Denne Bog interesserer mig i høi Grad. Det er Forfatterens Alvor at komme tilbunds med Sagen og prøve Alt, hvad der er sagt; om han saa kan løse Gaaden, det vil vise sig; i Grunden har han ikke lovet det, men kun, at han ikke vil omgaae den. Undertiden synes mig, han er ikke ganske billig mod sine Modstandere, hvad vel og i det Hele kan være svært. Paa det eneste Sted, hvor jeg endnu har fundet, at han har nævnet Dem, forekommer det mig, at han paa en besynderlig Maade maa have taget fejl af Deres Standpunkt. Deres Dogmatik har han vel dengang endnu ikke kunnet kjende; men Deres allerældste Arbeide (om Autonomien) maatte, mener jeg, være tilstrækkeligt til at orientere ham.

Deres O. Laub.